

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **V. M.**, bytem J., H., zast. JUDr. Petrou Jakešovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Schweitzerova 116/28, Olomouc, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze, Na Poříčním právu 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne **25. 3. 2013**, čj. **MPSV-UM/3319/13/9S-OLK**, ve věci zastavení výplaty příspěvku na péči,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4.719 Kč, které budou vyplaceny k jejím rukám do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ostravě.

Odůvodnění:

[1] Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí označeného shora, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 27. 11. 2012, čj. 5491/2012/HRN, kterým byla žalobkyni zastavena výplata příspěvku na péči od 1. 11. 2012.

[2] Žalobkyně v žalobě namítala, že faktickým příjemcem příspěvku na péči byla L. M., opatrovnice žalobkyně, která příspěvek na péči používala k zajištění potřeb žalobkyně, a to následujícím způsobem. Příjemcem příspěvku na péči od března 2012 byla opatrovnice žalobkyně a tento příspěvek jí byl vyplácen do října 2012. Opatrovnice vyplacený příspěvek na péči v celé výši využívala k uspokojování všech potřeb žalobkyně. Péči o žalobkyni zajišťují od roku 2005 především opatrovnice žalobkyně a vnukové žalobkyně T. F. a A. F.. Žalobkyni pravidelně navštěvovali každé odpoledne a někdy rovněž i dopoledne a zabezpečovali tak její potřeby, zejména jí poskytovali pomoc při zvládání základních životních potřeb (stravování, mytí, fyziologické potřeby). Dále v případě potřeby žalobkyni dopravovali a doprovázeli k ošetřujícímu lékaři, s nímž jsou v kontaktu, a dále k MUDr. H.K., psychiatrovi, zakupují hygienické pomůcky (pleny), zajišťují žalobkyni pobyt venku na invalidním vozíku, částečnou rehabilitaci, masáže a pravidelné návštěvy hřbitova ve Veselíčku, návštěvy kadeřníka a právní a sociální pomoc. K prokázání svých tvrzení navrhla opatrovnice důkaz svou výpovědí, dále svědeckou výpovědí žalobkyně a A. F.. Opatrovnice rovněž disponuje listinnými důkazy – doklady na léky pro žalobkyni a rovněž na hygienické potřeby (pleny), které doloží soudu u jednání k provedení k důkazu. Žalobkyně je s ohledem na uvedené skutečnosti přesvědčena, že jsou splněny všechny podmínky pro výplatu příspěvku na péči tak, jak jsou stanoveny v zákoně o sociálních službách. U žalobkyně nedošlo ke zlepšení jejího zdravotního stavu a je nadále osobou závislou ve IV. stupni (úplná závislost) na pomoci jiné fyzické osoby vyžadující každodenní pomoc, dohled a péči jiné fyzické osoby. Napadeným rozhodnutím bylo porušeno právo žalobkyně na přiměřené hmotné zajištění podle čl. 26 Listiny základních práv a svobod a právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci podle čl. 30 Listiny. Podle § 22 odst. 2 občanského zákoníku nemůže jiného zastupovat ten, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy zastoupeného. Pokud opatrovník jako příjemce příspěvku na péči nenakládal s příspěvkem na péči v souladu se zákonem o sociálních službách, není možné toto přičítat k tíži žalobkyně, která nakládání s příspěvkem na péči nemohla pro svůj zdravotní stav jakkoliv ovlivnit. Dále je nutné poukázat na fakt, že opatrovník částečně pobytovému zařízení kompenzoval předmětnou úhradu za sociální služby. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nezákonné, protože tento úřad měl ustanovit žalobkyni podle § 20 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách zvláštního příjemce příspěvku na péči v souladu s § 20 odst. 4 tohoto zákona. Skutečnost, že opatrovnice žalobkyně neoznámila skutečnosti týkající se zajištění pomoci a využívání příspěvku na zajištění potřebné pomoci, nemůže být na újmu žalobkyni, když tato je osobou závislou ve IV. stupni a neschopnou sama si zajišťovat své potřeby a tudíž závislou na vyplácení příspěvku na péči za účelem

zajištění potřebné péče. Proto žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že na základě žádosti žalobkyně ze dne 24. 1. 2007 jí byl přiznán příspěvek na péči ve výši 4.000 Kč měsíčně od ledna 2007, neboť žalobkyně byla osobou závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni II. Správním orgánem dne I. stupně byl žalobkyni pro řízení ve věci příspěvku na péči ustanoven usnesením ze dne 30. 4. 2009 opatrovník podle § 23 odst. 5 zákona o sociálních službách a dále byl rozhodnutím ze dne 20. 5. 2009 ustanoven zvláštní příjemce příspěvku na péči podle § 20 zákona o sociálních službách, neboť dle potvrzení lékaře žalobkyně nebyla schopna podpisu, nebyla schopna samostatně jednat a nebylo možno se s ní dorozumět. Následně byl rozhodnutím ze dne 11. 12. 2009 zvýšen příspěvek na péči ze 4.000 Kč a 11.000 Kč měsíčně ode dne 1. 4. 2009 do 31. 7. 2009 a z 11.000 Kč na 12.000 Kč měsíčně od 1. 8. 2009, neboť od 1. 4. 2009 byl žalobkyni stanoven IV. stupeň závislosti. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 12. 2009. Dne 11. 5. 2011 oznámila L. M. do protokolu, že se stala opatrovníkem žalobkyně a předložila originál listiny o ustanovení opatrovníka, sp. zn. 0 Nc 964/2009. Z důvodů soudního ustanovení opatrovnictví bylo zrušeno ustanovení zvláštního příjemce příspěvku na péči. Při jednání 13. 2. 2012 uvedla L. M. do protokolu u Úřadu práce, že žádá o zaslání příspěvku na péči na své jméno a adresu svého trvalého bydliště formou poštovní poukázky. Opatrovník byl v protokolu poučen, že změna způsobu výplaty bude provedena až po právní moci rozhodnutí o zrušení zvláštního příjemce příspěvku na péči. Ve spisu Úřadu práce je doložena *„Smlouva o poskytnutí sociální služby v Domově seniorů Hranice“* ze dne 1. 5. 2009, kterou podepsala žalobkyně a ředitel Domova. Předmětem smlouvy je poskytování sociální služby ze strany Domova seniorů Hranice a využívání sociální služby ze strany žalobkyně, smlouva stanovuje všechny důležité aspekty poskytování sociální služby a je uzavřena podle potřeby žalobkyně a možností zařízení a upravuje vztahy mezi oběma stranami a stanovuje práva a povinnosti obou účastníků. Spis dále obsahuje oznámení Domova seniorů Hranice o neuhrazení příspěvku na péči, a to za měsíce březen až květen 2012 ve výši celkem 36.000 Kč. Úřad práce dne 12. 6. 2012 vyhotovil výzvu podle § 21 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách, kterou vyzval opatrovníci, aby jako příjemce příspěvku na péči předložila doklady o úhradě nákladů za sociální služby poskytované Domovu seniorů Hranice za období od března 2012 do května 2012. Opatrovnice se 3. 7. 2012 dostavila na Úřad práce a uvedla mj., že nemá doklady o provedených úhradách k dispozici s tím, že *„úhrady za služby provádí měsíčně a možná i v zálohách, protože písemně požadovala předložení výkazu péče poskytované její matce. Výši úhrady stanovuje v souladu s potřebami tak, aby se jí dostalo co možná nejvyššího způsobu života v jejím stáří“*. Dne 23. 7. 2012 byla Úřadu práce opatrovníci žalobkyně doručena písemnost se dvěma pokladními doklady (na dokladech je uvedeno: PnP za 03/2012 – záloha – částka 4.000 Kč; PNP 04/2012 částka 4.000 Kč) s uvedením, že mj. Domov seniorů neposkytuje služby žalobkyni v plném rozsahu, formě, kvalitě a zájmu, kterou sama potřebuje, dále s tím, že poskytovaný příspěvek na péči je plně využíván na zajištění potřebné pomoci osobami blízkými a Domovem seniorů, se kterým nebyla a nemohla být uzavřena smlouva a že příspěvek opatrovnice žalobkyně používá ve prospěch oprávněné osoby dle jejích pokynů a v souladu se zákonem o sociálních službách. Úřad práce

následně obdržel podnět od Domova seniorů Hranice k zahájení řízení ve věci ustanovení zvláštního příjemce příspěvku na péči žalobkyně. Úřad práce shledal důvody k zahájení řízení a z moci úřední zahájil správní řízení o ustanovení zvláštního příjemce příspěvku na péči, které oznámil opatrovníku. Toto řízení bylo Úřadem práce usnesením následně zastaveno, neboť Domov seniorů Hranice doplnil podnět k zahájení řízení ve věci ustanovení zvláštního příjemce a oznámil, že dne 28. 6. 2012 opatrovník převzal výpověď Smlouvy o poskytování sociální služby v Domově seniorů Hranice a od 28. 7. 2012 Domov seniorů Hranice poskytuje služby nesvéprávné žalobkyni bez uzavřeného smluvního vztahu. Úřad práce 1. 11. 2012 vyhotovil usnesení o zastavení výplaty příspěvku na péči od 1. 11. 2012. Proti tomuto oznámení byla podána námitka. Podle § 21 odst. 4 a § 26 a zákona o sociálních službách bylo vydáno rozhodnutí 27. 5. 2012, kterým Úřad práce rozhodl zastavit od 1. 11. 2012 výplatu příspěvku na péči. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Žalobkyni byl přiznán příspěvek na péči ve výši 12.000 Kč a žalobkyni byly Domovem seniorů Hranice poskytovány sociální služby podle § 73 odst. 1 písm. d) zákona o sociálních službách jako domovem se zvláštním režimem na základě smlouvy ze dne 1. 5. 2009, jejíž platnost skončila 27. 7. 2012. Příjemcem příspěvku na péči byla opatrovnice žalobkyně od března 2012 do října 2012. Ve výzvě k předložení dokladů o úhradě nákladů za sociální služby poskytované Domovem seniorů Hranice byla žalobkyně upozorněna podle § 29 odst. 7 zákona o sociálních službách a poučena o možnosti zastavení výplaty příspěvku na péči nebo jeho odejmutí. Dne 23. 7. 2012 opatrovnice předložila část dokladů, které však neprokázaly využití vyplaceného příspěvku na péči v souladu se zákonem o sociálních službách. Vzhledem k tomu, že opatrovnice jako příjemce příspěvku na péči písemně neoznámila do osmi dnů Úřadu práce skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek na péči, jeho výši nebo výplatu, a to ani na výzvu, nedoložila úhradu příspěvku na péči v celé výši přiznaného příspěvku na péči poskytovateli sociálních služeb Domov seniorů Hranice a následně ani při osobní návštěvě Úřadu práce dne 3. 10. 2012 a 8. 10. 2012 písemně neohlásila změny ve využití příspěvku k zajištění pomoci a způsobu, jakým je péče o nesvéprávnou žalobkyni zajišťována (Vlastu Metelkovou nepřevzala do své péče), a neoznámila změny skutečností rozhodných pro nárok na příspěvek na péči, jeho výši nebo výplatu, byly dány důvody pro zastavení výplaty příspěvku na péči. Příjemce příspěvku nesplnil své povinnosti, a proto Úřad práce nejprve oznámil opatrovnici jako příjemci příspěvku na péči žalobkyně, že zastavuje od 1. 11. 2012 výplatu příspěvku na péči a po podané námitce vyhotovil rozhodnutí, kterým zastavil výplatu příspěvku na péči od 1. 11. 2012. Žalovaný 25. 3. 2013 vyhotovil rozhodnutí, kterým potvrdil výše uvedené rozhodnutí Úřadu práce. Napadené rozhodnutí převzala opatrovnice žalobkyně 8. 4. 2013. Žalobkyně v žalobě uvádí, že jsou splněny všechny podmínky pro výplatu příspěvku na péči, neboť nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, která je nadále osobou závislou na pomoc jiné fyzické osoby ve stupni IV (úplná závislost). K této námitce žalovaný uvedl, že v žádném případě nezpochybňuje nepříznivý zdravotní stav žalobkyně a její nárok na příspěvek na péči, žalovaný však konstatoval, že nebyly splněny podmínky § 21 odst. 2 zákona o sociálních službách a tak nebyly splněny podmínky výplaty příspěvku na péči. Ostatní námitky uvedené byly s ohledem na porušení § 21 odst. 2 zákona o sociálních službách irelevantní. Přesto se k nim žalovaný vyjádřil. Opatrovnice žalobkyně při nakládání s prostředky

žalobkyně přes opakované poučení zcela opominula § 73 odst. 4 písm. a) zákona o sociálních službách, kdy úhrada za péči za pobytové služby poskytované v domovech pro seniory a domovech se zvláštním režimem se provádí ve výši přiznaného příspěvku. Opatrovnice neprováděla úhradu za služby poskytované žalobkyni, což by mělo za následek ukončení smlouvy o poskytnutí sociální služby, aniž by žalobkyni převzala do vlastní péče anebo jí zajistila poskytování jiných sociálních služeb v plném rozsahu potřeby péče. Opatrovnice argumentuje tím, že sama nic nepodepsala, není účastníkem řízení, o nic nežádala, není povinna komunikovat s úřady apod., a zcela tak popírá povinnosti vyplývající z institutu opatrovnictví. Opatrovnice žalobkyně vytýkala Úřadu práce, resp. žalovanému, že nebyl ustanoven zvláštní příjemce příspěvku na péči tak, aby z tohoto příspěvku mohly být hrazeny služby poskytované žalobkyni. Opatrovnice žalobkyně však sama brojila proti řízení zahájenému Úřadem práce o ustanovení zvláštního příjemce příspěvku na péči, namítala, že ona je soudem ustanoveným opatrovníkem a je protiprávní ustanovovat cizí osobu zvláštním příjemcem. Sama však nevyužívala jí vyplácený příspěvek na péči v souladu se zákonem o sociálních službách. Navíc stanovit zvláštního příjemce příspěvku na péči v situaci, kdy opatrovnice neobjasnila, kdo, v jakém rozsahu atd., poskytuje péči a při nesplnění dalších povinností stanovených zákonem o sociálních službách, tedy v situaci, kdy zanikl nárok na výplatu příspěvku na dávku, je dle názoru žalovaného neúčelné. Jestliže byla výplata příspěvku na péči zastavena z důvodu nesplnění některé z povinností, výplata příspěvku se obnoví od třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byla povinnost opět splněna. Vzhledem k tomu, že nedošlo k odstranění překážek pro výplatu příspěvku na péči, nelze v současné době výplatu příspěvku obnovit. Žalovaný nerozporoval právo žalobkyně na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci. Právě z důvodu nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jí byla ustanovena opatrovnice, její vlastní dcera, která byla povinna nakládat s prostředky na péči poskytované žalobkyni v souladu se zákonem a s ohledem na nejlepší zájem žalobkyně. O tom, zda zájmy opatrovnice jsou v rozporu se zájmy žalobkyně, je oprávněn rozhodnout soud, bude-li taková námitka vůči opatrovnici vznesena. Na základě nesouhlasu opatrovnice s žalobou napadeným rozhodnutím posuzovala zákonnost rozhodnutí rozkladová komise žalovaného podle § 152 správního řádu a dospěla k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

[4] V replice žalobkyně uvedla, že žalovaný uznal, že žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na péči. Úřad práce měl ustanovit žalobkyni z důvodu podle § 20 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách jako zvláštní příjemce příspěvku na péči v souladu s § 20 odst. 4 tohoto zákona, a nikoliv přistoupit k zastavení výplaty příspěvku na péči, neboť žalobkyně nemohla pro svůj zdravotní stav jakkoliv ovlivnit nakládání s příspěvkem k péči. Žalobkyně má za to, že pokud opatrovnice jako příjemce příspěvku na péči nesplnila podmínky pro jeho výplatu podle § 21 odst. 2 zákona o sociálních službách, tedy že písemně neohlásila příslušné krajské pobočce Úřadu práce do osmi dnů změny týkající se zajištění pomoci, pak v souladu s § 4 odst. 2 správního řádu je správní orgán opatrovnici povinen poskytnout přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, tedy že opatrovnice tyto skutečnosti nesděluje příslušnému správnímu orgánu, resp. že

příslušnou k tomuto je krajská pobočka Úřadu práce a tyto změny je nutné oznámit správnímu orgánu na předepsaném tiskopise. Skutečnost, že opatrovnice žalobkyně neoznámila změny způsobem v souladu se zákonem o sociálních službách nebylo možné přičítat k tíži žalobkyně a nemůže jí to být na újmu. Žalobkyně je osobou závislou ve IV. stupni a neschopnou sama si zajišťovat své potřeby a tudíž závislou na vyplácení příspěvku na péči za účelem zajištění potřebné péče. Žalobkyně trvala na nařízení jednání ve věci.

[5] K replice je připojeno vyjádření opatrovnice žalobkyně, která uvedla, že ustanovení opatrovníka a zvláštního příjemce žalobkyni – paní G. Z. a P. K., bylo protizákonné, podvodné a ve střetu se zájmy oprávněné. To nejsou osoby blízké žalobkyni a jsou pro ni osobami neznámými. Jsou ale osobami ve střetu zájmů – pokladní Domova seniorů a sociální pracovnice. Tyto osoby asi od listopadu 2008, kdy došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, neučinily nic ze zákonných povinností podle § 32 správního řádu. Podnět opatrovnickému soudu byl „v donucení“ podán s ročním zpožděním 12. 11. 2009. Důkazem je řízení o zbavení způsobilosti žalobkyně. Paní P. K. nijak neoslovovala v uvedené věci rodinu žalobkyně. Žalobkyni se rozhodnutí ve věci příspěvku ze dne 11. 12. 2009 nedostalo do rukou vůbec. Podklady k opatrovnictví pro žalobkyni opatrovnice předložila, ale správní orgán k tomu neučinil nic. Žalobkyně nemohla uzavřít žádnou smlouvu, protože neměla zdravotní dispozice, o čemž svědčí vyjádření lékaře v příloze č. 1. Žalobkyně nedisponuje žádným právním titulem, který zavazuje k úhradě péče Domov seniorů. Příspěvek na péči je nutno využívat na zajištění potřebné pomoci osobě, které byl příspěvek přiznán. Tato skutečnost byla v roce 2012 naplněna. V rozhodnutí nikde nelze nalézt, že příspěvek náleží domovu, který ani neplnil potřeby žalobkyně. Podle opatrovnice žalobkyně nebyl žádný důvod k zahájení řízení ve věci zvláštního příjemce příspěvku. Úřad práce neměl oprávnění nad rámec ustanovení zákonného zástupce coby opatrovnice ustanovené soudem. Žalobkyně i 28. 7. 2012 pobývala v domově seniorů, a to na základě trvalého právního titulu od roku 2005, a to až do dne 16. 10. 2013. Příspěvek na péči slouží k využití zajištění potřeb dotčené osobě a Domov seniorů nikdy neposkytoval dostatečnou potřebnou pomoc, například neposkytoval dostatečný pobyt na čerstvém vzduchu, nedoprovázel na toaletu, nutil jen využívat pleny, neobstarával osobní záležitosti, neprováděl péči o vlasy a mnoho jiných. Žalované správní orgány nedodržely § 2 zákona, kdy musí být zachována lidská důstojnost, tj. použití toalety a ničeho jiného, a to ani použití plen, když stav oprávněného toto nevyžaduje, dále osprchování těla dle potřeby vodou a nikoliv očištění určitých míst na těle chemicky pěnou, pobývat na čerstvém vzduchu dle libosti – nijak jinak atd., nefalšovat a nepodvádět klienta – viz smlouva ze dne 1. 5. 2009, včetně dodatku ze dne 1. 1. 2011, kdy byla již žalobkyně od srpna 2010 zbavena svéprávnosti. Domov neposkytoval dostatečné služby - ty nebyly sjednány, objednány a žalobkyni odebrány, podle zákona o sociálních službách a dále podle příručky Standardy kvality sociálních služeb – příručka pro uživatele, vydaná Ministerstvem práce a sociálních věcí v červenci 2008, autoři Mgr. M. S. a Mgr. K. Č.. Obsah uvedený v příručce zůstal asi jen na papíře a v představách. Opatrovnice žalobkyně se táže, kdo by měl být a má být příjemcem příspěvku a na základě jakého rozhodnutí. Opatrovnice není a nemusí být příjemcem příspěvku, žádný podklad pro takto uvedené existuje. Dcera žalobkyně nebyla nikdy

zvláštním příjemcem příspěvku ustanovena a na nic jako zvláštní příjemce nebyla upozorněna. Povinnost dokladovat různé skutečnosti dcerou žalobkyně jsou právně nepodložené a neoprávněné. Opatrovnice by musela mít postavení účastníka řízení. Domov seniorů Hranice nebyl vyhrazeným poskytovatelem služeb, potřebné služby k zajištění péče byly voleny dle nabídky sociálních služeb a také využití podpory vlastní rodiny, tím vznikla kombinace služeb, což umožňuje zákon. Změny nastaly ke dni 16. 10. 2013 a 30. 10. 2013 byly nahlášeny. Žalovaný neprokázal nesplnění povinností opatrovnice či žalobkyně. Žalovaný nebere ohled na podanou žalobu k podvodné smlouvě a jiné podvodné dílčí kroky před správním orgánem ze strany domova, spis byl neúplný, byla zjištěna i ztráta důležitých podkladů, rozporné je samotné číslo jednací, pod kterým je věc projednávána, to vše je možné dále dokladovat. Úřad práce je z hlediska vedení spisové agendy pro žalobkyni nedůvěryhodný, když různá podání ztratil a nedohledal. Tato nepořádnost a neprofesionalita pracovníků úřadu je podložena i několika různými omluvnými písemnostmi vedoucí kontrolně právního odboru a dokazují to i personální změny s tímto stavem věcí související. Rodinní příslušníci vždy poskytovali potřebnou pomoc žalobkyni a mimo uvedené výše to bylo a je podávání léků, doprovod k lékaři, péče o domácnost atd. Nepříznivé poměry pro pobyt v domově pro žalobkyni se opakovaně tak vyhroutily, že od 16. 10. 2013 již v domově nepobývá. V současnosti je po operaci zlomeniny v domácí péči, kterou jí poskytuje, stejně jako dříve, její rodina.

[6] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 25. 3. 2013.

[7] Podáním ze dne 10. 2. 2014 žalobkyně požádala o přednostní vyřízení věci, a to s odůvodněním, že žalobkyně opětovně utrpěla v Domově seniorů Hranice újmu na svém zdraví, a to konkrétně 16. 10. 2013, kdy jí byla diagnostikována zlomenina ruky a následně byla 22. 10. 2013 pro toto poranění operována. Tímto chirurgickým zákrokem a dalším rutinním zákrokem lékařů došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně. Příspěvek na péči vzhledem ke svému zdravotnímu stavu je nezbytností pro řešení těžké životní situace. O uvedených skutečnostech žalobkyně doložila lékařské zprávy ze dnů 20. 10. 2013 a 22. 10. 2013.

[8] Soud žádosti žalobce vyhověl a rozhodl ve věci přednostně.

[9] Mezi účastníky není sporné, že zdravotní stav žalobkyně je nepříznivý a že žalobkyni byl přiznán příspěvek na péči v roce 2007, že byl zvýšen na nejvyšší možnou výši 12.000 Kč od 1. 4. 2009, protože žalobkyně byla a je nadále osobou závislou na péči jiných osob ve IV. stupni. Dále není mezi účastníky sporné, že žalobkyně pobývala od 1. 5. 2009 v Domově seniorů Hranice do data vydání napadeného rozhodnutí, že opatrovnice žalobkyně provedla částečné úhrady za péči v Domově seniorů za březen až květen 2012. V souzené věci není relevantní, kdo a kdy byl opatrovníkem žalobkyně či zvláštním příjemcem příspěvku na péči a na základě čeho, s výjimkou rozhodné doby v souzené věci. S ohledem na shora

citovaný § 75 odst. 1 s. ř. s. je podstatný pro přezkoumávání napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího správního řízení stav do 25. 3. 2013. Proto nahlášení požadovaných skutečností v říjnu 2013 nemá vliv na souzenou věc.

[10] Ze správního spisu krajský soud z hlediska žalobních bodů zjistil, že podle sdělení Domova seniorů Hranice ze dne 2. 4. 2012 nebyla za žalobkyni uhrazena poskytovaná péče za březen 2012.

[11] Podle protokolů o jednání ze dne 12. a 16. 4. 2012 žalobkyně vyzvedla na poště příspěvek na péči 12.000 Kč dne 6. 4. 2012 a proto nemohla s touto částkou nakládat v březnu, v co nejkratším termínu Domovu seniorů zaplatit.

[12] Podle oznámení o poskytovateli pomoci ze dne 23. 4. 2012 žalobkyni poskytují pomoc vnuk T. F., opatrovnice žalobkyně, vnuk A. F. a Domov seniorů Hranice.

[13] Podle sdělení Domova seniorů Hranice ze dne 2. 5. 2012 v dubnu uhradila opatrovnice pouze část příspěvku na péči za březen 2012 ve výši 4.000 Kč, dluh činí 8.000 Kč za březen a 12.000 Kč za duben.

[14] Podle záznamu o kontrole využívání příspěvku na péči ze dne 11. 6. 2012 se opatrovnice žalobkyně kontroly nezúčastnila. Podle protokolu je žalobkyně spokojená a péče a pobyt jí prospívají, má zajištěnu celodenní péči, péče převyšuje příspěvek na péči. Opatrovnice za žalobkyni chodí obden a projevuje nespokojenost s péčí personálu. Opatrovnice nehradí ani běžné úhrady, nejsou hrazeny ani náklady na léky. Sociální pracovníce nemohou koupit žalobkyni ani zmrzlinu, i když chce, protože mají stále konflikty a neshody s opatrovnicí. Vše nasvědčuje tomu, že dojde k výpovědi uzavřené smlouvy o poskytované péči. Od března 2012 není opatrovnicí hrazena péče. V části „*Zjištěné nedostatky*“ jsou vypsána data placených částek a období, za které nebyla péče uhrazena. Proto bylo navrženo zahájení řízení o zahájení z moci úřední o ustanovení zvláštního příjemce, nebo po výzvě a nesplnění zastavení výplaty příspěvku na péči nebo po výzvě a nesplnění odejmutí příspěvku na péči.

[15] Podle protokolu o jednání ze dne 3. 7. 2012 se na Úřad práce dostavila opatrovnice na základě výzvy ze dne 25. 6. 2012 k doložení (do osmi dnů) dokladů o úhradě nákladů za sociální služby poskytované Domovem seniorů Hranice žalobkyni, a to od března do května 2012. Opatrovnice uvedla, že celý spis předala za účelem sepsání žaloby o neplatnosti smlouvy uzavřené s Domovem seniorů Hranice a podání v trestní věci ve věci smlouvy s Domovem seniorů Hranice. Proto nemá tyto doklady k dispozici. Úhrady provádí měsíčně a možná i zálohově, protože písemně požadovala předložení výkazu péče poskytované její matce. Opatrovnici byly stanoveny povinnost a nový termín předložit požadované doklady do 23. 7. 2012.

[16] Dne 3. 7. 2012 Domov seniorů Hranice oznámil Úřadu práce neuhrazení příspěvku na péči žalobkyně příjemcem, a to Domovu seniorů za červen 2012. Dne

28. 6. 2012 uhradila opatrovnice pouze část příspěvku na péči, a to ve výši 4.000 Kč – na výslovnou žádost opatrovnice byla tato částka zaúčtována za měsíc květen 2012. Domov seniorů Hranice nadále pohledává příspěvek na péči ve výši 12.000 Kč za březen, 4.000 Kč za duben, 8.000 Kč za květen a 12.000 Kč za červen 2012. Vyčíslený dluh činí celkem 36.000 Kč.

[17] Dne 23. 7. 2012 žalobkyně doložila Úřadu práce pokladní doklady ze dne 27. 4. 2012 a 30. 5. 2012, každý o úhradě 4.000 Kč Domovu seniorů Hranice. V podání ze dne 22. 7. 2012 mj. uvedla, že v březnu 2012 příspěvek na péči nepřijala, že Domov seniorů Hranice neposkytuje služby žalobkyni v plném rozsahu, formě, kvalitě a zájmu, kterou sama potřebuje, a že poskytovaný příspěvek je plně využíván k zjištění potřebné pomoci žalobkyni osobami blízkými a Domovem seniorů. K poskytování této služby nebyla žalobkyní sjednána smlouva.

[18] Podle sdělení Domova seniorů Hranice ze dne 31. 10. 2012 k žádosti Úřadu práce smlouva o poskytování sociální služby žalobkyni skončila dnem 27. 7. 2012, ale protože si opatrovnice nepřevzala žalobkyni do své péče, jsou od 28. 7. 2012 žalobkyni poskytovány služby bez uzavřeného smluvního vztahu.

[19] Dne 12. 11. 2012 žalobkyně podala odvolání proti usnesení ze dne 1. 11. 2012 o zastavení výplaty příspěvku na péči od 1. 11. 2012.

[20] Podle úředního záznamu ze dne 13. 11. 2012 volala správnímu orgánu opatrovnice žalobkyně a žádala o písemný záznam, který nadiktovala. Sdělila, že správnímu orgánu je a musí být známa skutečnost o poskytované péči, a to z vyplněného tiskopisu „*Oznámení o poskytovateli pomoci*“ ze dne 20. 4. 2012 s podacím razítkem 23. 4. 2012, kdy se jedná o čtyři subjekty jako poskytovatele péče o žalobkyni, proto není prostor pro výklad o neplnění povinností.

[21] Rozhodnutím ze dne 29. 11. 2012 byla od 1. 11. 2012 zastavena výplata příspěvku na péči žalobkyně. Podle odůvodnění Domov seniorů Hranice, který nesvéprávné žalobkyni poskytuje pobytovou sociální službu v dubnu 2012 správnímu orgánu oznámil, že příjemce příspěvku L. M. neuhradila příspěvek na péči. Při jednání správního orgánu I. stupně 12. 4. 2012 byla opatrovnice upozorněna na povinnost využívání příspěvku na péči v souladu se zákonem o sociálních službách. Dne 23. 4. 2012 opatrovnice (L. M.) doložila správnímu orgánu I. stupně oznámení o poskytovateli pomoci, kde uvedla sebe a své dva syny, přestože její matka zůstávala nadále v Domově seniorů Hranice a nedošlo k žádné změně v poskytování služeb. V květnu 2012 Domov seniorů Hranice správnímu orgánu oznámil, že příjemce příspěvku na péči za nesvéprávnou žalobkyni neuhradil příspěvek za duben 2012 a za březen 2012, uhradil jen část příspěvku ve výši 4.000 Kč. Opatrovnice uvedla, že péče o její matku – žalobkyni - je kombinovaná a zajišťují ji ona se svými syny a Domov seniorů Hranice, a proto pobytovému zařízení nehradí příspěvek na péči v celé výši, projevila nespokojenost s rozsahem a kvalitou poskytované péče. Správní orgán na základě těchto informací 11. 6. 2012 provedl kontrolu využívání příspěvku na péči žalobkyně v Domově seniorů Hranice, kde žalobkyně byla umístěna na oddělení se zvláštním režimem. Bylo zjištěno, že Domov seniorů

Hranice poskytuje žalobkyni sociální služby na základě uzavřené smlouvy ze dne 1. 5. 2009 ve znění dodatku č. 1 ze dne 1. 1. 2011. Opatrovnice žalobkyně byla vyzvána k předložení dokladů o úhradě nákladů za sociální služby poskytované Domovem seniorů Hranice za období od března 2012 do května 2012 ve lhůtě osmi dnů od doručení výzvy s poučením o následcích podle zákona o sociálních službách. Opatrovnice žalobkyně se dostavila na Úřad práce 3. 7. 2012, požadované doklady nepředložila a do protokolu uvedla, že nemá k dispozici doklady o provedených úhradách, protože celý spis, který má ke své matce, předala k sepsání žaloby na určení neplatnosti smlouvy a jejího dodatku a podání – podezření z trestného činu. V prodloužené lhůtě do 23. 7. 2012 se opatrovnice dostavila na Úřad práce, odmítla sepsat protokol a předložila dopis s kopií příjmového pokladního dokladů Domova seniorů Hranice ze dne 27. 4. 2012 na 4.000 Kč a dokladu ze dne 30. 5. 2012 na 4.000 Kč. Opatrovnice na výzvu nesplnila povinnost předložení požadovaných dokladů o úhradě příspěvku na péči za poskytovanou péči žalobkyně Domovem seniorů Hranice. Opatrovnice jako příjemce příspěvku na péči nesplnila ohlašovací povinnost a nesdělila správnímu orgánu skutečnost, ke kterému datu skončila výpovědní lhůta smlouvy o poskytování sociální služby v Domově seniorů Hranice, nepředložila na výzvu všechny doklady o úhradě příspěvku na péči v Domově seniorů Hranice od března 2012 do posledního dne poskytování sociální péče nesvéprávné žalobkyni, nesdělila, jakým způsobem po vypovězení smlouvy s pobytovým zařízením je zajištěna péče o žalobkyni a jakým způsobem je nakládáno s příspěvkem na péči. K námitkám žalobkyně Úřad práce uvedl, že žalobkyně byla rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 30. 8. 2010, čj. 0 Nc 964/2009–43, zbavena způsobilosti k právním úkonům a má soudem ustanovenou opatrovnici L. M., opatrovnice složila slib 28. 3. 2011. Opatrovník je jako zákonný zástupce žalobkyně oprávněn a povinen zastupovat opatrovanku při všech právních úkonech, spravovat její majetek a dbát přitom pokynů soudu. Jako příjemce příspěvku na péči za nesvéprávnou žalobkyni je opatrovnice povinna s příspěvkem hospodařit a nakládat v souladu se zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů. Pokud příjemce příspěvku neplní podmínky v souladu s výše citovaným zákonem, může správní orgán výplatu příspěvku na péči zastavit a není potřeba, aby správní orgán měl k takovému úkonu souhlas opatrovnického soudu. Správní orgán oznámení o zastavení výplaty příspěvku na péči zaslal opatrovnici a toto řízení se jí bezprostředně týká. Úřad práce nezpochybnil právo žalobkyně na příspěvek na péči, avšak opatrovnice nevyužívala příspěvek na péči k zajištění pomoci, přestože v péči poskytované Domovem seniorů Hranice nebyly kontrolou dne 11. 6. 2012 shledány nedostatky. Skutečnost, že opatrovnice doložila Úřadu práce oznámení o poskytovateli pomoci (23. 4. 2012), kde uvedla jako poskytovatele pomoci kromě Domova seniorů Hranice také sebe a své dva syny, nic nemění na situaci, že příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách náležel v celé přiznané výši Domovu seniorů Hranice, na což byla opatrovnice upozorněna. Další změny vztahující se k příspěvku na péči, jeho využití, jak je s ním nakládáno a jakým způsobem je péče o žalobkyni zajištěna po ukončení platnosti smlouvy s Domovem seniorů Hranice, opatrovnice správnímu orgánu do osmi dnů od nastalých změn neoznámila. Pokud žalobkyně poskytuje péči další osobě, je to na bázi dobrovolnosti a nelze za tuto péči pobírat ani část příspěvku na péči. Opatrovnice byla ve výzvě upozorněna na znění § 73 odst. 1 písm. d) a odst. 4

písm. a) a sociálních službách a dále na § 21 odst. 2 až 5 a § 20 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona. Opatrovnice na výzvu ani v dalším termínu nepředložila požadované doklady o úhradách za poskytovanou péči Domovem seniorů Hranice žalobkyni. Opatrovnice od března 2012 řádně nehradila Domovu seniorů příspěvek na péči, byla řádně poučena a upozorněna na následky. Proto správní orgán zahájil řízení z moci úřední ve věci ustanovení zvláštního příjemce příspěvku na péči. V rámci tohoto řízení zjistil, že došlo k ukončení písemné smlouvy mezi žalobkyní a Domovem seniorů Hranice, který smlouvu vypověděl.

[22] Při jednání soudu žalobkyně připomněla návrh na provedení důkazu doklady o nákupu léků a zdravotnických potřeb a výsledky dcery a vnuka žalobkyně. K dotazu soudu upřesnila žalobkyně, že jde o doklady z období po datu vydání napadeného rozhodnutí.

[23] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[24] Podle § 21 odst. 1 zákona č. 108/2006 sb., o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *žadatel o příspěvek a oprávněná osoba, jejichž zdravotní stav je třeba posoudit pro stanovení stupně závislosti, jsou povinni c) osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek, jeho výši nebo výplatu, d) písemně ohlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce v průběhu řízení o příspěvku změny ve skutečnostech, které byly uvedeny v žádosti o příspěvek, a změny rozhodné pro průběh řízení, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne, kdy taková změna nastala; tato povinnost musí být splněna i v době přerušení řízení.*

[25] Podle § 21 odst. 2 zákona o sociálních službách *příjemce příspěvku je povinen*

a) písemně ohlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce do 8 dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro nárok na příspěvek, jeho výši nebo výplatu,

b) na výzvu příslušné krajské pobočky Úřadu práce osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek, jeho výši nebo výplatu, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy, neurčila-li krajská pobočka Úřadu práce lhůtu delší,

c) písemně ohlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce změny týkající se zajištění pomoci, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne, kdy tato změna nastala; tuto povinnost plní příjemce příspěvku na tiskopisu předepsaném ministerstvem, jehož součástí je písemný souhlas osoby blízké anebo jiné fyzické osoby nebo právnické osoby s poskytováním pomoci oprávněné osobě,

d) využívat příspěvek na zajištění potřebné pomoci osobou blízkou nebo asistentem sociální péče uvedeným v § 83 nebo poskytovatelem sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1, nebo dětským domovem anebo speciálním lůžkovým zdravotnickým zařízením hospicového typu,

e) písemně ohlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí výši příjmu rozhodnou pro zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1.

[26] Podle § 21 odst. 3 zákona o sociálních službách *výplata příspěvku může být po předchozím písemném upozornění zastavena, příspěvek může být odňat nebo nepřiznán, jestliže žadatel o příspěvek, oprávněná osoba nebo jiný příjemce příspěvku nesplní některou povinnost uvedenou v odstavci 1 a 2.*

[27] Podle § 21 odst. 4 zákona o sociálních službách *výplata příspěvku se zastaví, jestliže příjemce příspěvku nesplní oznamovací povinnost uvedenou v odstavci 2 písm. a) až c), a to ani na výzvu krajské pobočky Úřadu práce ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení výzvy, ve které byl příjemce příspěvku na následek porušení oznamovací povinnosti upozorněn. Výplata příspěvku se zastaví od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém tato lhůta uplynula.*

[28] Podle § 73 odst. 4 písm. a) zákona o sociálních službách *úhrada za péči se stanoví při poskytování pobytových služeb, s výjimkou týdenních stacionářů, ve výši přiznaného příspěvku.*

[29] V souzené věci soud přezkoumává rozhodnutí, kterými byla zastavena výplata příspěvku na péči podle § 21 odst. 4 zákona o sociálních službách pro nesplnění povinností podle § 21 odst. 1 písm. c) citovaného zákona. Spornou otázkou v souzené věci je tedy pouze, zda žalobkyně porušila povinnost osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek na péči.

[30] Opatrovnice žalobkyně byla právě tou osobou, která měla povinnosti podle § 21 odst. 1 až 3 zákona o sociálních službách, protože byla oprávněna a povinna za žalobkyni jednat. Opatrovnice žalobkyně byla vyzvána k osvědčení těchto skutečností, avšak ani v prodloužené lhůtě požadované doklady nedoložila. Sama žalobkyně (resp. její opatrovnice) ani netvrdí opak, tj. že by doložila příslušné doklady. Pokud opatrovnice žalobkyně tvrdí, že je doložila v říjnu 2013, bylo to již po vydání napadených rozhodnutí, s několikaměsíčním zpožděním, a nemá to vůbec vliv na zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí, takový úkon se vymyká i rozhodovací pravomoci soudu s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť soud přezkoumává zákonnost napadených rozhodnutí do data vydání posledního z nich. Ostatně, je nesporné, že žalobkyně pobývala v Domově seniorů Hranice, který péči o ni zajišťoval. Tomu pak náležel podle § 73 odst. 4 písm. a) zákona o sociálních službách příspěvek na péči, bez ohledu na to, jak často členové rodiny žalobkyni navštěvovali, jaké dary, léky a zdravotnické pomůcky jí přinášeli.

[31] K námitce žalobkyně, že došlo k porušení jejích práv podle čl. 26 a čl. 30 Listiny základních práv a svobod, soud zdůrazňuje, že přímo v těchto ustanoveních Listina odkazuje na to, že podrobnosti stanoví zákon. Ten v souzené věci porušen nebyl.

[32] K námitce žalobkyně, že nezákonné nakládání s příspěvkem na péči opatrovníci nemůže jít k tíži žalobkyně, soud konstatuje, že tato námitka se míjí se souzenou věcí a postupy podle zákona o sociální péči a že změny v osobě opatrovníka anebo povolání k zodpovědnosti včetně náhrad škod lze dosáhnout ve zcela jiných řízeních (občanskoprávních). Nelze opomenout s ohledem na skutkový stav věci, že to byl právě Domov seniorů Hranice, který oznamoval opakovaně Úřadu práce neplacení odměny za péči o žalobkyni a kdo inicioval zahájení řízení z úřední povinnosti o stanovení zvláštního příjemce příspěvku na péči. Pokud opatrovnice žalobkyně v jednom podání (doplnění žaloby) namítá, že protizákonné dispozice s příspěvkem na péči nemohou jít k tíži žalobkyně, a v replice zaslané soudu přímo opatrovníci žalobkyně tato brojí proti ustanovení zvláštního příjemce příspěvku na péči z řad zaměstnanců Domova seniorů, jsou takové reakce protichůdné, rozporné a nelogické. V případě, že opatrovnice nehodlá již nadále vykonávat svou funkci opatrovnice, je oprávněna navrhnout soudu, aby ji této funkce zprostil.

[33] Námitku žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože správní orgán měl ustanovit žalobkyni zvláštního příjemce příspěvku na péči, soud shledal nedůvodnou. Žalobkyni byla ustanovena soudem opatrovnice (což tato oznámila správnímu orgánu 11. 5. 2011) a proto nebyl důvod ani nebyla naplněna žádná z podmínek ustanovení zvláštního příjemce příspěvku podle § 20 odst. 1 zákona o sociálních službách (*žalobkyně nemůže příspěvek přijímat, nebo nevyužívá příspěvek nebo nemůže příspěvek využívat k zajištění potřebné pomoci*).

[34] V souzené věci šlo o jednoduchý případ aplikace práva, správní orgány vybraly na řádně zjištěný skutkový stav správně účinné právní normy a ty použily při rozhodnutí o právech a povinnostech žalobkyně, tedy zastavením výplaty příspěvku na péči. Soud neshledal při uvedených postupech žádné překročení či zneužití správního uvážení.

[35] Soud poukazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, čj. 3 Ads 145/2011-54, www.nssoud.cz, podle kterého *příspěvek na péči z důvodu splnění podmínky v § 14a odst. 1 věť první zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, nelze vyplatit, pokud v průběhu pobytu v ústavu, který trval po celý kalendářní měsíc, byla osoba, již byla poskytována zdravotní péče, propuštěna na propustku do domácí péče, aniž by však byla propuštěna z ústavu*. Pro stručnost zdejší soud na tento rozsudek pouze odkazuje.

[36] Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

[37] Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalovanému ze zákona nenáleží a žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

[38] Ustanovené zástupkyni žalobkyně byla přiznána podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměna za zastupování, spočívající v odměně za tři úkony právní služby podle § 9 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném v částce 3 x 1.000 Kč (jde o převzetí zastoupení, doplnění žaloby a účast

na soudním jednání). Podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky k této částce náleží 3 x režijní paušál ve výši 300 Kč. Celková částka odměny činí 3.900 Kč. K této částce náleží daň z přidané hodnoty ve výši 819 Kč. Celková částka odměny a náhrad hotových výdajů činí 4.719 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 24. 3. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně